

Župne obavijesti

♦ **UTORAK 20⁰⁰** **POUKA ODRASLIH U VJERI**

DUHOVNA OBNOVA UOČI SVIH SVETIH:

29., 30. i 31. listopada 2025. „Vjerujem u život vječni...”

predvodi: o. Stjepan Ivan Horvat, svećenik Družbe misionara Krvi Kristove, poznat na društvenim mrežama, na Facebooku ima više od 200 tisuća pratitelja.

Kroz tri dana razmatrat ćemo o bolima, patnjama i misteriju smrti, ali i o nadi i svjetlu koje nam donosi Isusovo uskrsnuće. Ova duhovna obnova pruža priliku za dublju duhovnu pripremu za Svetkovinu Svih svetih i Spomen svih vjernih mrtvih, kroz molitvu, ispovijed i zajedništvo u vjeri.

18²⁵ Krunica; 19⁰⁰ Sveta misa; Nakon mise, duhovni nagovor i klanjanje pred Presvetim

„Kao svećenik susrećem ljude koji su bolesni, a sretni, koji su zdravi, a nesretni; koji su bogati, a nesretni, koji su siromašni, a sretni. Sve oko nas je relativno. Jedino čvrsti odnos s Bogom, taj naš put prema nebu, prema vječnosti – On je tu, sve ovo drugo oko danas je, a sutra nije.” *”Otkriti ljepotu Evanđelja, biser življenja volje Božje. To je stvarno biser, kad je čovjek miran pred Bogom i kada mu ujutro može dati svoj dan i ići putovima na koje nas On šalje.”*
pater Stjepan Ivan Horvat

SVI SVETI mise: 8⁰⁰ PUČKO OTVORENO UČILIŠTE; PRO POPULO;

11⁰⁰ GORNJI ŠARAMPOV; misa i blagoslov groblja;

17⁰⁰ PUČKO OTVORENO UČILIŠTE; nakon mise procesija sa svijećama do križa na centralnom groblju; molitva i blagoslov groblja.

Pozivamo krizmanike i prvopričesnike da dođu na misu i priključe se procesiji sa svijećama.

NEDJELJA: DUŠNI DAN mise po nedjeljnom rasporedu

15⁰⁰ CRKVA SV. JAKOVA NA POLJANI misa i blagoslov groblja; **19⁰⁰ ŽUPNA DVORANA;**

Svetkovinom Svih svetih Crkva slavi sve one koji su umrli na glasu svetosti ostvarivši svoj život u služenju Kristu. Spominjemo se onih koji su se za života istaknuli izvanrednim djelima i onih koji su u tišini usavršili svoj život u djelima ljubavi; od Crkve proglašenih i poznatih svetaca, kao i onih čija imena ne znamo (*a među njima su možda i naši preci*). Svi smo pozvani živjeti svetost, bez obzira imamo li neke posebne darove ili živimo običnu svakodnevnicu.

2. studenoga spominjemo se svih vjernih mrtvih, molimo za njihove duše, prisustvujemo svetoj misi, posjećujemo grobove i palimo svijeće. Pohod grobu, cvijeće i svijeće znak su naše pažnje, poštovanja i ljubavi prema našim pokojnicima. Posebnu pažnju trebali bismo posvetiti molitvi za njihove duše i prisustvovati svetoj misi da što prije gledaju Boga licem u lice. **POTPUNI OPROST** za pokojnike čije su duše u čistilištu može postići: **a)** tko pohodi groblje i u dane od 1. do 8. studenoga moli za pokojne; **b)** tko na današnji dan pohodi neku crkvu i ondje, uz ispovijed i pričest, izmoli Molitvu Gospodnju i Vjerovanje te moli na nakanu Svetoga oca.

DUH ZAJEDNIŠTVA

PASTORALNI LISTIĆ ŽUPE SV. PETRA, IVANIĆ-GRAD
Godina XXV. - broj 1247. - 26.10.2025.

Carinik siđe opravdan kući svojoj, a ne farizej. Lk 18, 9–14

U ono vrijeme: Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu, reče Isus ovu prispodobu: »Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili – kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.' A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože, milostiv budi meni grešniku!' Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

1 čitanje Sir 35,12-14.16-18 - Bog je pravedan sudac. Ovaj odlomak iz Knjige Sirahove naglašava da **Bog ne pravi razlike među ljudima**: on ne gleda na osobe, ne uzima mito, ne daje prednost bogatima, nego **čuje molitvu potlačenog, sirote i udovice**. **Bog ima posebno srce za one koji trpe i koji se ponizno oslanjaju na njega**. Njegova pravednost nije kao ljudska - ona je milosrdna, ali i dosljedna.

Psalam Ps 34,2-3.17-19.23 - Gospodin sluša siromahe. Psalam je pjesma zahvalnosti i povjerenja u Boga. Psalmist govori: „*Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba... Gospodin sluša siromahe i izbavlja ih od svih tjeskoba.*“ Bog je blizu onima koji su „slomljena srca“ i ne prezire ponizne. On sam spašava one koji mu vjeruju.

2 čitanje 2Tim 4,6-8.16-18 Sveti Pavao, pred kraj života, piše Timoteju da je „dobru borbu izvojevao, trku završio, vjeru sačuvao“. Očekuje ga „*vijenac pravednosti*“. Unatoč napuštenosti i teškoćama, **Pavao ne očajava**, jer zna da ga je Gospodin oslobodio „*od ralja lava*“ i da će ga dovesti u svoje kraljevstvo. Ovdje je naglašena **vjernost i pouzdanje u Boga do kraja života** - primjer poniznog, ali hrabrog svjedočanstva.

Evanđelje Lk 18,9-14 Isusova prispodoba suprotstavlja **farizeja**, koji se uzoholio i hvali pred Bogom, te **carinika**, koji stoji po strani i moli: „*Bože, milostiv budi meni grešniku!*“ Isus jasno kaže: „**Tko se uzvisuje, bit će ponižen; a tko se ponizuje, bit će uzvišen.**“ To je srž današnjih čitanja - **poniznost otvara srce za Božju milost**, dok samodostatnost i oholost zatvaraju čovjeka pred Bogom.

Gospode, izvore svakog dobra i života, nauči me da budem malen pred Tobom. Da u svemu što činim prepoznam Tvoju ruku, i da ne tražim slavu za sebe, nego Tvoju volju. Kada me život uzvisi – podsjeti me da si Ti iznad svega. Kada me ponizi – daj mi snagu da ostanem miran i vjeran. Uči me prihvaćati i radost i bol s jednakom vjerom, jer sve što dolazi, dolazi kroz Tvoju mudrost. Očisti moje srce od oholosti, od potrebe da budem prvi, i daruj mi duh poslušnosti, blagosti i zahvalnosti. Neka moje riječi budu tihe, a djela iskrena. Neka u svakom čovjeku vidim Tvoje lice. Daj da hodam ponizno, ali postojano, da ljubim bez računice, i služim bez očekivanja. I kad dođe čas kušnje, podsjeti me da nisam sam - jer Ti, Gospode, ideš preda mnom, i Tvoja je ruka moj mir i moj put. Amen.

Dva čovjeka uzidoše u Hram u Jeruzalemu, pomoliti se. Prije nego izgovore riječi molitve već je puno rečeno o njihovom stavu, o njihovom držanju. Pobožni farizej uspravno i samosvjesno, stoji sasvim naprijed gdje su viđeni i “važni”. Drugi, carinik, prezreni utjerivač poreza “sasvim pozadi stoji”, kao da u hramu, u kući Božjoj nema mjesta, pokazuje se nedostojnim. On se ne usuđuje ni očiju podignuti k nebu. Stid zbog svoga života ne dopušta mu podignuti pogled s poda. “Govor tijela” obojice već je dovoljno jasan. Molitva koju izgovaraju još je jasnija. Farizej se u sebi molio, dakle “tiho je govorio tu molitvu” (doslovno: “molio je ono što slijedi samome sebi”). On doduše oslovljava Boga, ali misli na samoga sebe. On priča Bogu što sve iz pobožnosti radi, kao da Bog ionako ne bi znao. U stvarnosti on govori sa samim sobom. On sebe gleda u ogledalu samodopadnosti. I pritom nalazi koliko je on puno bolji nego “drugi ljudi”. Uokolo nalazi samo razlog i prigodu da druge prezire, “grabežljivce, nepravednike, preljubnike”. Tada biva sasvim konkretan: Bože hvala ti što nisam kao ovaj carinik iza kojih leđa! Činjenično je farizej iznio nekoliko stvari. On se uzorno drži strogih pravila posta kod Židova: utorkom i četvrtkom vjerni Židovi održavaju post, kao što je prije bilo uobičajeno kod kršćana srijeda i petak (to smo mi na žalost dalekosežno zaboravili!). On valjano plaća svoj hramski porez, koji je bio veći nego današnji crkveni doprinos. Nedvojbeno: čovjek je pobožan i revan. Zašto je oštro odbijen od Isusa? Što je krivo učinio? Ništa! Samo je njegov stav bio izvrnut. Isus ipak ne osuđuje post i molitvu! Stav farizeja je vrlo dobar. Isus priča tu priču nekima “koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu.” To je razlika: carinik je znao da pred Boga ne može doći ništa osim svojih grijeha. On u sebi nalazi podbačaj, pomanjkanje kreposti, pobožnosti. On može samo moliti: “Bože, milostiv budi meni grešniku!”

Sve u svemu, više nego što moli, farizej uživa u svojem održavanju propisa. Isto tako, njegovo je ponašanje i riječi daleko su od onog načina kako se treba ophoditi i govoriti o Bogu, koji ljubi sve ljude i ne prezire grješnike. Tome nasuprot, farizej prezire grješnike, pa i onda kad opazi da su prisutni. Tako farizej, koji sebe smatra pravednim, krši najvažniju zapovijed – zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Nije dakle dovoljno da se preispitamo koliko molimo, već se trebamo pitati i kako molimo; ili još bolje: kakvo je naše srce: važno ga je ispitati kako bismo vrijednovali svoje misli i osjećaje te iskorijenili bahatost i licemjerje. Papa Franjo je na jednoj od svojih kateheza postavio pitanje: „Pitam sad: zar je moguće bahato moliti? – Ne. Može li se moliti licemjerno? – Ne. Možemo moliti jedino na taj način da se pred Boga stupimo onakvima kakvi jesmo. Ne poput farizeja koji moli s arogancijom i licemjerjem. Svi smo zahvaćeni ljudim ritmom svakodnevice, nerijetko na milost i nemilost senzacija, ošamućenosti i zbunjenosti.“ Potrebno je ponovno pronaći put do svog srca, obnoviti vrijednost intimne i šutnje, jer ondje nas Bog susreće i govori nam. Jedino odatle polazeći, možemo susretati druge i s njima razgovarati. Farizej se zaputio prema Hramu, siguran u sebe, a da nije svjestan da je izgubio put do svog srca. Carinik se – onaj drugi – za razliku od njega, u Hramu predstavlja ponizno i s kajanjem: stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: ‘Bože milostiv budi meni grešniku!’ Njegova je molitva najkraća, a ne poput one farizejeve. „Smiluj se meni grešniku.“ Ništa više. Lijepe li molitve! Utjerivači poreza – nazvani opravdano carinicima – smatrani su nečistim osobama, podložnima stranim vladarima i prezreni te su općenito bili poistovjećivani s «grješnicima». Usporedba poučava tome da nismo pravedni ili grješni po samoj svojoj društvenoj pripadnosti, nego po svom odnosu prema Bogu i prema braći. Čini kajanja te malobrojne i jednostavne riječi carinika, svjedoče o njegovoj svjesnosti s obzirom na njegovo jedno stanje. Njegova je molitva jezgrovita. Djeluje ponizno i svjestan je toga da je grješnik potreban milosrđa. Ako farizej nije ništa tražio zbog toga što je sve već posjedovao, carinik može samo prosi ti Božje milosrđe. A to je lijepo: prosi ti Božje milosrđe! Pristupajući «praznih ruku», ogoljena srca i priznajući se grješnikom, carinik svima nama pokazuje neophodan uvjet za primanje Gospodinova oprostjenja. Na koncu upravo on, tako prezren postaje slika istinskoga vjernika.

DAN	MISNA NAKANA	SVETAC DANA
PON 27.10.	1900 ŽUPNA DVORANA † Ivica i ob. Mužević, ob. Šprejaček	Sv. Evarist
UTO 28.10.	1900 ŽUPNA DVORANA † ob. Tunjić i Katanić † Ilija i ob. Duvnjak, ob. Bilandžija † Josip Puntar i ob. Draženović * na čast sv. arkanđelu Mihaelu * u zahvalu	Sv. Šimun i Juda Tadej † Mato Mudrovčić * na čast sv. Ocu Piu * za sve nerođene
SRI 29.10.	1900 † Manda i Stjepan Puškarić	Narcis <i>Duhovna obnova</i>
ČET 30.10.	1900 †	Marcijan <i>Duhovna obnova</i>
PET 31.10.	1900 † Goran Silov i Semko Sadiković † Ana i Ignac Bartolić	Sv. Wolfgang <i>Duhovna obnova</i>
* za uspješnu operaciju * za duše u čistilištu	† Josip i Zlatko Marijanović, Ruža i Marko Mandušić † Ivo, Jela i ob. Gubo † ob. Golemac, Kuhar i Topić † Jozo, Mijo i Manda Tokić, Luka i Ruža Budeš	† Marijan Habajec † Stjepan Cepetić (mlađi) † Anto Starčević
SUB 1.11.	800 PUČKO UČILIŠTE † Marta Tomaj i Marta Beriša 1100 GORNJI ŠARAMPOV † Goran i Petar Silov 1700 PUČKO UČILIŠTE † Slavko, Danica i Zlatko Novak	SVI SVETI <i>Svetkovina</i>
NED 2.11.	800 PUČKO OTVORENO UČILIŠTE † ob. Beriša i Ostrovski 1000 PUČKO OTVORENO UČILIŠTE župna PRO POPULO 1500 DONJA POLJANA † Slavko, Milica i Ante Renić, Anton i Jelica Korman, Milan Kolarić † Marijan, Marija i Mirko Habajec, ob. Valečec † Ivo, Ivka, Niko i ob. Karađa, Jozo, Mara i ob. Barić, Anđa Šimunović 1900 PUČKO OTVORENO UČILIŠTE † Vladimir, Stjepan, Joža, Drago, Marica, Marija i ob. Kruh Vuk † Antonija, Nikola i Željko Šipuljak † Marija i Zvonimir Rihter † Ivan Šepak, Ivo i Milka Herceg i Franjo Kučar	DUŠNI DAN

OVAJ TJEDAN NEMA ŽUPNE KATEHEZE
POZIVAMO prvopričesnike 2. i 3. razred
Krizmanike 7. i 8. razred
DA SUDJELUJU NA DUHOVNOJ OBNOVI